

JUDR. ING. ZDENĚK ERTL
Předseda

V Praze dne 21. června 2021

Vážení členové Českého olympijského výboru (ČOV), zástupci členů ČOV, sportovní přátelé,

obracím se na Vás v souvislosti se současnou situací kolem ČOV. Jistě jste s větší či menší libostí či nelibostí zaznamenali, že rozhodnutím Městského soudu v Praze byly letos již dvakrát zrušeny volby do orgánů ČOV. Proč dochází k těmto v minulosti nezvyklým situacím, proč musí volby v ČOV řešit soud? Často se setkávám s některými z Vás a zjišťuji, že mezi sportovci není informovanost o dění v ČOV veliká, nebo že nejsou informováni vůbec, a proto situaci nechápu a nerozumí jí.

Dovoluji tedy, abych Vám jménem svým i jménem Sdružení sportovních svazů České republiky (Sdružení), k čemuž jsem byl pověřen usnesením Rady Sdružení (jako nejvyššího orgánu Sdružení) ze dne 10. června 2021, níže stručně objasnil nezákonnost a nekorektnost současné činnosti ČOV.

Je smutnou skutečností, že současné stanovy spolku, který má být nejvyšší autoritou olympijského hnutí v ČR, tedy ČOV, neporušuje pouze závazná ustanovení občanského zákoníku, ale také Olympijskou chartu, ač se přitom ve svých stanovách zavazuje k plnému respektování tohoto základního dokumentu Mezinárodního olympijského výboru (MOV).

Z hlediska hierarchie předpisů lze shrnout, že na činnost ČOV mají vliv tyto předpisy v následujícím pořadí:

1. Listina – byla vyhlášena pod č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku naší republiky
2. Kogentní (nařizující) ustanovení Občanského zákoníku
3. Olympijská charta a Etický kodex MOV (jako její součást)
4. Stanovy ČOV
5. Dispozitivní ustanovení Občanského zákoníku

Aktuální Stanovy ČOV jsou diskriminující a zmanipulované a nevyhovují Občanskému zákoníku ani Olympijské chartě zejména v těchto ustanoveních:

Členové spolku (Článek III. odst. 3)

Toto ustanovení doplňuje k členům ČOV, jejichž příslušnost k ČOV vyplývá z Olympijské charty, organizační složky státu, případně další organizace, které mají v gesci oblast sportu a tělovýchovy, a dále zástupce složek ČOV s tím, že uvedený článek výslovně stanoví, že uvedené (non)subjekty „jsou členy ČOV“. Členství ve spolku však nemůže být založeno prohlášením ve stanovách, že určité uskupení je, nebo není členem, nýbrž přijetím za člena za splnění určitých podmínek (pokud takový člen není osobou – zakladatelem, která splňuje podmínky podle § 214 Občanského zákoníku). Jednou ze základních podmínek přijetí za člena je ovšem projev vůle takového člena spolčovat se za účelem naplnění společného zájmu (ať již ve formě přihlášky nebo jiného právního jednání, kterým vůči spolku tuto vůli projeví). Non-subjekty, které jsou Stanovami ČOV prohlášeny za členy ČOV, nemohou projeviti tuto vůli, neboť nemají právní osobnost ve smyslu § 15 Občanského zákoníku. Proto nemohou mít ani svoje zástupce. Faktické vnitřní uspořádání (z hlediska obligatorních členů ČOV jako jednoho z Národních olympijských výborů – NOV), zveřejněné na webových stránkách ČOV, tak nevyhovuje požadavkům Olympijské charty ani stanovám, neboť absentují povinné členové – volení zástupci sportovců, kteří se zúčastnili olympijských her (OH) a naopak jsou za členy neoprávněně považovány organizační složky bez právní subjektivity. Ve veřejně přístupném seznamu členů ČOV nejsou sportovci, kteří se účastnili OH, uvedeni. Ti jsou totiž podle aktuálních Stanov ČOV sdružení v Českém klubu olympioniků, který je jednou ze šesti stanovami definovaných složek ČOV, a také v Komisi sportovců. Tyto složky a komise ale nemají, a podle českého právního řádu ani nemohou mít, žádnou právní subjektivitu. Jsou totiž pouhými organizačními útvary spolku, nejsou právní osobností a jako takové nemohou být logicky členy spolku a nejsou způsobilé (a proto ani nemohou) mít žádná práva a povinnosti člena spolku. Stanovy ČOV označují za členy Pléna ČOV volené zástupce těchto složek a komisí. Jestliže však

organizační složka spolku bez právní osobnosti není způsobilá mít jakákoli práva a povinnosti, pak ani nemůže být subjektem jakéhokoli právního vztahu, včetně vztahu zastoupení. Tyto skutečnosti mají oporu v mnoha konkrétních rozhodnutích Ústavního či Nejvyššího soudu.

Volební a hlasovací právo členů spolku (Článek IV. odst. 1.1.)

Ze Stanov ČOV vyplývá, že členové prakticky nemají volební právo, neboť toto právo je (stejně jako rozhodování o dalších podstatných záležitostech spolku) svěřeno Plénu ČOV, jehož složení nemají členové ČOV jak ovlivnit, neboť je složeno ze zástupců vybraných subjektů a non-subjektů. Stanovy přiznávají právo být volen a volit pouze „zástupcům členů ČOV“, nikoli členům samotným, není ale zřejmé, o jaké zástupce se jedná. Stanovy ČOV jsou nepochybně v rozporu s Olympijskou chartou, Etickým kodexem MOV i v rozporu se zákonem, a to i ústavním zákonem (Listinou), neboť zcela popírají samotný smysl spolku a základní právo členů spolku účastnit se spolkových záležitostí a nepřipustně a protiústavně omezují sdružovací právo členů spolku zakotvené v článku 20 Listiny.

Organizace spolku, orgány spolku

Organizace spolku ČOV upravená stanovami nevyhovuje základním požadavkům uvedeným v § 243 Občanského zákoníku, protože povaha jednotlivých orgánů zřízených stanovami je zcela zavádějící.

V Olympijské chartě, resp. v Etickém kodexu je jednoznačně vyjádřeno, že je třeba se vyhnout individuálnímu jednání a podepisování za NOV, tomuto pravidlu Stanovy ČOV zjevně odporují ustanovením, že statutárním orgánem ČOV je jeho předseda – tedy jediná osoba. Tento „vůdcovský princip“ byl již v minulosti kritizován v několika českých judikaturách.

Stanovy ČOV, a z nich odvozená současná praxe, tedy reálně neumožňují hlasovat na Plénu ČOV řádným, a dokonce ani zakládajícím členům ČOV, brání řádným členům ČOV kandidovat do orgánů ČOV, neumožňují Plénu ČOV o jejich přímých kandidaturách rozhodovat. Stanovy naopak paradoxně umožňují, aby se členy Pléna ČOV stali nečlenové ČOV, aby o zásadních věcech ČOV včetně rozhodování o rozdělování a užití státních dotací, o financování ČOV, o personálních a strategických záležitostech rozhodovali nečlenové ČOV. Stanovy dále např. dovolují (přímo stanovují), aby se místopředsedou ČOV stala osoba, která nebyla zvolena Plénem ČOV, ale pouze jednou ze složek ČOV, které ale nemohou nikoho volit, jelikož nemají právní subjektivitu (viz výše) atd. Členem spolku nemohou být ani organizační složky státu (ministerstva), takovým členem může být za přesných podmínek pouze Česká republika, a to jako jedna právnická osoba. Stanovy ČOV dále umožňují, aby součástí nejvyššího orgánu – Pléna ČOV nebyli pouze členové nebo zvolení zástupci členů, ale také nesourodá množina lidí, z nichž někteří zastupují někoho, kdo de facto neexistuje, nemají žádný mandát, nemohou podle platných právních norem volit ani být voleni, přesto v Plénu ČOV jsou a rozhodují.

Nebezpečím pro kredibilitu ČOV v rámci mezinárodního olympijského hnutí je nepochybně také nesoulad jeho stanov s Olympijskou chartou. V prováděcích ustanoveních k pravidlům Olympijské charty se v bodě 1.3. uvádí: *„Existují-li jakékoli pochybnosti ohledně významu či výkladu stanov národních olympijských výborů, popřípadě jestliže existuje rozpor mezi těmito stanovami a Olympijskou chartou, rozhoduje Olympijská charta“*. V případě tohoto nesouladu může MOV uplatnit vůči NOV výrazné restriktivní kompetence. Jiří Kejval tak může svým arogantním přístupem výrazně poškodit celé české olympijské hnutí.

Uvedl jsem jen několik nepochybných rozporů mezi Stanovami ČOV a jim nadřazenými právními normami. Z těchto rozporů vyplývají další možné negativní synergické efekty, které rozhodně nemohou být v zájmu našich sportovců. Budete-li mít zájem, jsem samozřejmě připraven Vám ochotně poskytnout veškeré další podrobnosti.

Je třeba konstatovat, že k současné situaci nemuselo vůbec dojít a Stanovy ČOV mohly být poklidnou a nebolestnou cestou změněny a uvedeny v soulad s platnou legislativou. Jiří Kejval byl totiž několikrát opakovaně upozorňován a vyzýván k nápravě současného stavu, nikdy však neprojevil sebemenší vůli nepřijatelnou situaci řešit, veškeré iniciativy k nápravě přehlížel a odmítal, a naopak si stále trval, a evidentně i nyní trvá, na „své pravdě“, byť ona pravdou evidentně není a on už to dávno musí vědět. O důvodech tohoto jeho nepochopitelného postoje nemá význam spekulovat, ale vzhledem k vývoji situace je nanejvýš pravděpodobné, že spolupráce s Jiřím Kejvalem nebude ani v budoucnu možná. A protože i většina dalších členů orgánů ČOV (i když bez faktické rozhodovací moci – viz výše) k situaci mlčí a zdá se, že není ochotna k řešení situace aktivně přispět, není bohužel jiné cesty, než aby situaci vyřešily s konečnou platností soudy. Je to cesta nepříjemná, nejspíš i dlouhá, ale bohužel se zdá, že zatím jediná možná.

A na závěr ještě jedna „aktuální zajímavost“. Dne 15. 6. 2021 poslal J. Kejval dopis všem členům Pléna ČOV (z výše uvedených faktů už víte, že ve skutečnosti i nečlenům), ve kterém reaguje na předchozí otevřený dopis J. Šťovíčka. Evidentně se zalekl logické argumentace prezidenta Autoklubu ČR, navrhl, aby J. Šťovíčkovi bylo umožněno kandidovat do všech funkcí, a to prý proto, že jinak by soud mohl znovu konání Pléna ČOV zakázat. K tomuto „ústupku“ či pokusu o „státnické gesto“ ho prý vede nutnost schválit nominaci sportovců na Olympijské hry Tokio 2020. I tento argument je samozřejmě lichý a zbabělý, účast našich reprezentantů na LOH ohrožena není a lze ji oficiálně zajistit různými způsoby. J. Kejval společně s tímto dopisem rozeslal i aktuálně upravenou kandidátní listinu, kde už je J. Šťovíček uveden jako oficiální kandidát. O této nečekané a důležité změně postoje ČOV rozhodl sám, čímž znovu dokázal, že dlouhodobě uplatňuje nepřijatelný vůdcovský princip. J. Kejval tímto zoufalým krokem popírá sám sebe a přiznává, že činnost ČOV má k souladu s právními normami daleko. Proč by se jinak bál soudů, když by byl skutečně a upřímně přesvědčen o opaku? Jen znovu a velmi neobratně potvrdil, že se mu jedná o jediné – být opět zvolen. A že je ochotný o znovuzvolení usilovat bez ohledu na právo, morálku i čest.

Sdružení sportovních svazů České republiky patří k zakládajícím členům ČOV a věřte, že nemáme, stejně jako mnozí z Vás, z této situace radost, ale je jisté, že má-li celé naše sportovní prostředí dobře fungovat a rozvíjet se, není možné, aby jeden významný sportovní spolek trvale, a hlavně záměrně porušoval platné právní normy.

S pozdravem

